

ДЕКЛАРАЦІЯ Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій «Про негативне ставлення до явища гомосексуалізму та спроб легалізації так званих одностатевих шлюбів (реєстрації одностатевих партнерств)»

З метою засвідчити спільну позицію Церков і релігійних організацій щодо проблеми гомосексуалізму та легалізації так званих одностатевих шлюбів (реєстрації одностатевих партнерств), Всеукраїнська Рада Церков і релігійних організацій, до складу якої входять представники християнських, мусульманських та іудейських конфесій, декларує наступне:

- 1.** Людина створена Богом і наділена Творцем як правами, так і обов'язками, які тісно взаємопов'язані та покликані спрямовувати людину до добра і застерігати від зла. Кожна людина має свободу в своїх діях, але ця свобода сполучена з відповідальністю за наслідки дій. Ніхто не повинен використовувати свободу з метою творити і поширювати зло.
- 2.** Життя – дар від Бога, який має визначену мету. Тому людина не повинна вважати власне тіло, своє життя у різних його проявах, а також взаємовідносини з іншими людьми, предметами приватної власності, якими можна розпоряджатися як завгодно. Власне тіло, життя у різних його проявах, взаємовідносини з іншими людьми, суспільство і його інституції не повинні розглядатися тільки як інструменти для отримання задоволення або використовуватися для розповсюдження зла.
- 3.** Бог створив людину як чоловіка й жінку, благословивши їх єднатися у сім'ю. Сім'я (родина) є основою суспільства, має на меті збереження дару любові, народження та повноцінне виховання дітей, сприяє збереженню суспільної моралі.
- 4.** Одним з елементів сімейного життя є сексуальні відносини, як вияв любові між чоловіком і жінкою та спосіб продовження людського роду. Сексуальні відносини не можуть бути безвідповідальними та не повинні розцінюватися тільки як спосіб задовольнити свої потяги. Священні Писання наших релігій однозначно свідчать, що сексуальні відносини між представниками однієї статі протиприродні та є злом.
- 5.** Дехто намагається переконати суспільство, що одностатева сексуальність є вродженим варіантом норми. Насправді ж такий гріховний потяг не є ні вродженою особливістю певної людини, ні варіантом нормальної статевої поведінки. З релігійної точки зору одностатева сексуальність є наслідком особистого вільного, але помилкового, вибору людини та проявом глибоко вкоріненого у ній гріха. Тому, як і всякий гріх, цей гріх, з Божою допомогою, людиною може бути подоланий. І першим кроком до цього має бути визнання неприродності й гріховності одностатевих сексуальних відносин.

Віруючі не мають ненависті або упередженого ставлення до осіб, які мають гомосексуальні схильності, але релігійні люди не можуть миритися з гомосексуалізмом, іншими аморальними діями та їхньою пропагандою, як явищами духовного й суспільного життя.

6. За зло Бог карає не тільки тих, хто особисто його звершує, але й тих, хто вголос чи мовчки його схвалює. Як вся людина страждає від хвороби одного органу, так і все суспільство страждає від зла, яке чинять окремі його представники. Тому релігійні організації не можуть відсторонено спостерігати за тим, як в українському суспільстві, під виглядом боротьби за права людини й демократію, пропагується терпиме й навіть схвальне ставлення до самого явища одностатевих сексуальних відносин. Одним з проявів такої пропаганди є спроби легалізувати так звані одностатеві шлюби або зареєстровані партнерства.

7. Передбачені законами права й пільги, якими користуються традиційні подружжя, серед іншого є й способом заохочення громадян до утворення сім'ї, як фундаментального суспільно корисного інституту. Легалізація так званих одностатевих шлюбів або зареєстрованих партнерств є способом заохочення державою своїх громадян до одностатевого сексуального життя. Прирівнюючи такі "союзи" до звичайних сімей, надаючи їм навіть право усиновлення дітей, проти чого ми категорично виступаємо, держава спотворює саме поняття про суспільну мораль та стає на дуже небезпечний шлях.

8. Шлях віддалення закону від суспільної моралі веде у прірву. Про це свідчить як історія багатьох країн у минулому, так і сьогодення. Досвід багатьох країн, у тому числі економічно розвинених, у яких спостерігається ослаблення або нівелювання інституту традиційної сім'ї, свідчить, що ці країни стикаються з такими проблемами, як катастрофічне падіння народжуваності, демографічна криза, критичне зниження суспільної моралі. Вже у найближчому часі корінному населенню цих країн загрожує повне зникнення. У свою чергу все це має не тільки духовні, але й відчутні економічні наслідки. Там, де легалізовано проституцію й наркоманію, одностатеві шлюби й евтаназію, вже зараз ставиться питання про легалізацію педофілії. Україна не повинна йти таким згубним шляхом.

9. У світлі цього ми виступаємо категорично проти законодавчого встановлення у нашій державі одностатевих шлюбів чи реєстрованих одностатевих партнерств, проти пропагування одностатевої сексуальності. Ми не виступаємо за дискримінацію осіб, які вважають себе гомосексуалістами, але ми категорично проти того, щоб гомосексуальний спосіб життя й поведінка трактувалися як природні, нормальні й корисні для суспільства й особистості. Ми проти того, щоб гомосексуалізм пропагувався, як варіант норми статевого життя і щоби держава заохочувала своїх громадян до одностатевих сексуальних стосунків.

10. Ми готові у відкритій дискусії обстоювати погляди, викладені у цій Декларації. Ті, хто бажають побороти будь-які гріховні потяги й пристрасті, завжди знайдуть допомогу в наших конфесіях.

□

Декларацію підписали учасники Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій (за списком):

В'ячеслав Нестерук – Президент Всеукраїнського Союзу об'єднань євангельських християн – баптистів (ВСО ЄХБ);

Михайло Паночко – Голова Всеукраїнського Союзу Церков християн віри євангельської-п'ятидесятників (ВСЦ ХВЄП);

Еміралі Аблаєв – Муфтії, голова Духовного управління мусульман Криму (ДУМК);

Ахмед Тамім – Муфтії, голова Духовного управління мусульман України (ДУМУ);

Руслан Абдікєєв – Муфтії, голова Духовного центру мусульман України (ДЦМУ);

Георг Гюнч – Єпископ Німецької євангелічно-лютеранської Церкви України (НЄЛЦУ);

Яків Дов Блайх – Головний рабин м.Києва та України Об'єднання іудейських релігійних організацій України (ОІРОУ);

Маркіян Трофим'як – Єпископ, Заступник Голови конференції єпископів Римсько-Католицької Церкви в Україні, керуючий Луцькою дієцезією (РКЦ);

Василь Райчинець – Старший пресвітер Союзу вільних церков християн євангельської віри України (СВЦ ХЄВ);

Мєфодій (Кудряков) – Предстоятель Української автокефальної православної церкви, митрополит Київський і всієї України (УАПЦ);

Анатолій Глуховський – Президент Українського Біблійного Товариства (УБТ);

Любомир (Гузар) – Верховний Архієпископ, Глава Української Греко-Католицької церкви (УГКЦ);

Григоріс Буніатян – Архієпископ, глава Української єпархії Вірменської Апостольської Церкви (УЄ ВАЦ);

В'ячеслав Горпинчук – Єпископ Української Лютеранської Церкви (УЛЦ);

Володимир (Сабодан) – Предстоятель Української Православної Церкви, митрополит Київський і всієї України (УПЦ);

Філарет (Денисенко) – Предстоятель Української Православної Церкви – Київський патріархат, Патріарх Київський і всієї Руси-України (УПЦ КП);

Володимир Крупський – Президент Української Уніонної Конференції Церкви адвентистів сьомого дня (УУКЦ АСД);

Леонід Падун – Старший єпископ Української Християнської Євангельської Церкви (УХЄЦ).

Декларація [ухвалена](#) у м. Києві на засіданні Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій від 15 травня 2007 року

Інститут релігійної свободи, м.Київ

www.irs.in.ua

теги: [ВРЦіРО](#)